

Subjekt a subjektivní (-nost)

Mezi tělesností a subjektivitou (vědomím, myslí) není takový rozdíl, jaký jim byl tradičně (a většinou dosud je) připisován. Daleko závažnější je vztah mezi vnějškem a nitrem, neboť ten musíme zkoumat jak v případě organické tělesnosti, tak v případě vědomí či subjektivity, a zejména také souvislého, rozumného myšlení. Předmětné (tj. vše zpředměťující) myšlení má nepřekonatelné potíže nejen se subjektivitou (vědomím), ale také s tělesností, neboť ji zbavuje její organičnosti (tj. konkrétnosti či konkrétnosti, vždyť každý organismus je „srostlicí“ vnitřního a vnějšího). Jednota (tj. integrovanost, integrita) „těla“ a „mysli“ byla odedávna pozorována a komentována; „v zdravém těle zdravý duch“ – byla chápána jako „normální“.

(Písek, 100329-1.)